

Hanne Reintoft: I bemærkningerne til det foreliggende forslag anføres det, at aktieselskabsformen er naturlig og rimelig, når en virksomhed kræver en stor kapital. Hvorfor er det egentlig naturligt og rimeligt, i hvert fald hvis man hævder at se tingene ud fra en socialistisk synsvinkel? Mit parti er principielt modstander af aktieselskabsformen, da den til forskel fra andelsselskaber tillader den store kapital at skaffe sig større udbytte og større indflydelse på bestyrelse af den lille kapital og det demokratiske princip om én stemme pr. andelshaver. Andelsprincipperne finder vi rimelige og naturlige, hvorimod vi tager afstand fra de udemokratiske principper i aktieselskaber, og det synes jeg også SF skulle gøre.

Desværre lever vi i et kapitalistisk samfund med godt 17.000 aktieselskaber, og derfor er det nuværende problem at sikre befolkningens indsigt i og kontrolmuligheder med de aktieselskaber, vi nu er kommet til at belemre med.

Regeringen burde for længst have fremskyndet den reform af aktieselskabslovgivningen, som blev påbegyndt i 1961, og som kunne have været afsluttet med et lovforslag umiddelbart efter september 1969, da aktieselskabslovskommissionens udkast til lov om aktieselskaber fremkom. Der er tilsyneladende også enighed om, at en lovrevision er påkrævet.

Allerede i handelsministerens svar af 10. januar 1962 til hovedorganisationerne for industri, handel og skibsfart anføres det, at handelsministeriet må finde det betænkeligt at stille kommissionens arbejde i bero. Overvejelserne om de ændringer i aktieselskabslovgivningen, der blev ytret ønske om, tog sigte på at tilvejebringe ensartede nordiske aktieselskabslove. Der skrives i indledningen til betænkningen om en fællesnordisk aktieselskabslovgivning — det er betænkning nr. 540 fra 1969, side 8 — jeg citerer:

„Dets værdiligger ikke alene i den større nordiske retsenhed, der derved opnås, men det vil også være af betydning, når og hvis der senere måtte opstå spørgs-

mål om udformning af en europæisk aktieselskabslovgivning, at de nordiske stater har gjort disse spørgsmål til genstand for dybtgående overvejelser og også lovgivningsmæssigt har gennemført regler, der i deres grundtræk er overensstemmende, og som derfor under forhandlingerne om en mere omfattende europæisk ordning kan danne basis for en fælles optræden fra de nordiske landes side.“

Det havde unægtelig været gunstigt i den situation, vi står i i dag. I bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning om en reform af aktieselskabslovgivningen er der ingen bemærkninger herom, men en ny aktieselskabslov må vel udformes med henblik på en vis beskyttelse af den retsopfattelse, som det danske folk har, og som vi altså ønsker at bevare uanset regeringens falbyden sig til overnationale institutioner og den retsopfattelse, der hersker dér.

Når regeringen ikke tager sig af disse tidligere, nok så væsentlige kommissionsbemærkninger, så er det vel, fordi man har helt andre tanker — det samme, der gør, at man ikke har fremsat et egentligt forslag til en ny aktieselskabslov. Vi tager det som et udtryk for, at regeringen vil overlade aktieselskabsreformen til Europakommissionens arbejdsområde eller i det mindste tilpasse aktieselskabslovgivningen til EEC, og det har handelsministeren i og for sig indrømmet i dag. Vi vil alligevel meget stærkt advare, og jeg vil endnu en gang understrege, at denne afventen med nødvendig lovgivning eller tilpassen vores lovgivning til et fællesmarked, hvor der absolut ikke er sikret noget flertal for vores indtræden, det er meget udemokratisk og kan heller ikke stemme med dansk parlamentarismes regler.

Når SF stiller forslag om, at de ansatte skal sikres medbestemmelse i aktieselskaberne, uden at nævne to ord om dette krav i bemærkningerne til deres forslag, så er det faktisk ikke let at opfatte, hvorledes denne medbestemmelse efter SFs tanker skal fungere. Havde SF derimod erkendt, at aktie-